

PRZESTAŁY (3) *part praet act*

e *jasne*; -a- (1) *Mącz*, -ã- (1) *KochFr*.

sg m N przestały (1). ◇ pl N subst przestałé (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde także XVII – XVIII w. s.v. 2. przestać*.

1. *Poniechany lub którego więcej nie ma* (1) : *Desitum est, Przeštało fie/ przeštały. Mącz 395c.*

2. *Nadmiernie dojrzały, przejrzały* (2) : *Drupae – Przeštałe oliwi. Baccae oleae iam nigrescentes, et mox ab arbore casurae Calep 342b.*

W przeciwstawieniu: »niedoszły ... przestały« (1): *KochFr 62 cf Przysłowie.*

Przysłowie: ANi w młodéy roskofzy/ áni w stáréy widzę/ Owéy profto żáluie/ á téy fie zaś wftydzę. Zlé niedofzłé/ ále téż zlé przeštałe groná/ Nalepśzé gdy doźrzeią: także też y zóná. *KochFr 62.*

[*Wyrażenie*: »jagody przestałe«: Iągody bárzo przeštałe dáią wino słodźze/ ále nie ták mocne áni też trwáłe. *Cresc 1571 335 (Linde s.v. 2. przestać).*]

Cf [NIEPRZESTAŁY], 1. PRZESTAĆ

LWil